

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal jutányos áron közöl.
Nyílttér garmond soronkint 60 fillér.

Munka és jutalom.

Mindannyian emberek vagyunk. A sors és a végzet minden élő lényt visszatarthatatlanul egy irányba vezet. Szegény és gazdag nap-nap után a végmegsemmisülés felé közeledik.

Igaz, hogy a nagy mindenség által kijelölt életútjának sok-sok mellékutjai vannak. Ki erre, ki amarra baktat, az utirány azonban, míg ember lesz a föld hátán, mindig egy marad s ez a végpusztulás utiránya, amely uton a végeredményben biztos, kikerülhetetlen halál, az örök megsemmisülés tragikus ténye vár reánk.

Az élet alapigazsága tehát tényleg arra oktat és buzdít minden élő embert, hogy azt a kis csöppnyi életet, amelyet a nagy mindenség világegyetemében betöltünk, úgy éljük le, hogy önmagunk, utódaink, felebarátaink iránt való emberies kötelességeinket ne mulasszuk el véghezvinni. Mert aki ebben a nyomorult kis életben a kötelességét hiven teljesítette, az akkor tényleg elmondhatja, hogy nem élt hiába!

A kötelesség teljesítésében igaz, hogy teherviselések is vannak. Ki ilyen, ki amolyan terhet hord az élet rögös útján. Az is igaz, hogy a sors az élet köteles terheit nem egyenlő arányban osztotta ki az emberek között, nem

pedig azért, mert sok szerencsétlen ember idő előtt összeroppan az aránytalanul megosztott teher alatt.

Egyik ember kevesebb teherrel, kevesebb munkával vígan, könnyedén áttüri az életet s mégis biztos nyugodt a megélhetése és nem kevés gyönyöre volt az életben. A másik születése révén él mindvégig nyugodt életet. El kell ismerni azonban, hogy a világon a legtöbb ember keserves és fárasztó munkával keresi meg kenyerét és a legtöbb esetben az élet teherviselése égbekiáltóan aránytalanul osztott ki a sors által. Azt sem szabad azonban elfelejteni, hogy ez nem új dolog, ez öröktől fogva így van s mindörökké így is marad.

A cél egyéb nem lehet, minthogy az örökös fennálló két szélsőség között egy középutat teremtsünk, hogy a mindenkori nyomoruság évezredes láncolata a becsületes, a dolgozó és embertársai iránti kötelességét hiven teljesítő munkában élő ember sorsában megszakadjon és hogy a szegény ember boldogulása, megélhetése, gazdasági helyzete kedvezőbb legyen.

Minden józanészű ember beláthatja azt, hogy többé-kevésbé lényeges különbség van ember és ember között.

A szellemi munkával foglalkozó egyének között ép oly különbségek

vannak, mint a fizikai munkát végző emberek tehetsége és képességei között. Az igazság és a józan ész követelménye tehát az, hogy a különböző szolgálatok bére, fizetése is különböző legyen. Nem volna rendjén, ha ép oly fizetést kapna a lusta, renyhe, mint amennyit kap a becsületes, a dolgozó munkás.

A munka ellenértéke azután a jutalom. Minél nagyobb az az erő, amelyet valamely dolog előállításához felhasználunk, annál nagyobb jutalomra számíthatunk. De nemcsak a testi erő jön számításba, hanem a szellemi is.

Helytelen arra hivatkozni, hogy ez, vagy az az ember alig csinál valamit, mégis milyen nagy a fizetése. A látszat az, mintha csakugyan munka nélkül élne, de csak az ahhoz nem értő szemében. Aki tudja azt, hogy a vasuti főnök, mikor karkötőjét felteszi, milyen felelősséget vesz magára, ha tudja, hogy hány ember élete függ kockán az ő éberségétől, vagy hanyagságától, az egyuttal elismeréssel van végzett munkájáért.

A vasuti főnök a vonatnak nemcsak tiszteleg, hanem, amikor a pályán végig néz, egyuttal azt is észreveszi, helyén van-e a vonatot váró személyzet, a váltók rendben vannak-e, általában nincsen-e olyan akadály, mely a

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

◀ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ▶

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit.

Betáblázásoknál adós- semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet.

-23

Az Igazgatóság.

TARCA.

MODERN POÉZIS.

(Pierre L Ermite.)

Kedves Erzsikém!

Mióta megtudtam a nagy ujságot, azóta mindig rád gondolok. Azelőtt csak a szívem röpködött körülöttem, most azonban egész „én“-emet betölti a legszebb napjaidnak öröme boldogsága!

Hát csakugyan férjhez mégy? Istenem, az Erzsike férjhezmegy . . . Nem tudom magamnak elképzelni, nem én, komolyan mondom. Tegnap is, mikor az ebédnél hangos hahotába törtem ki, az uram nyugtalanul kérdezte:

- Az Istenért, mi bajod van?
- Semmi, épen semmi . . .
- De mégis?
- Az Erzsikére gondolok . . .
- Ugyan mit is akarsz, te kis fruska?

Hiszen ismertelek, nem rég volt, mikor még

rövid szoknyában, piros kalapban szaladgáltál! Mond csak nem te másztad meg minden cseresznyefánkat? Nem te dugtad a macskát a zongorába? Hát hogy a csodába tudjal elképzelni mint komoly „nagyságos asszonyt“, aki a mosónő számláit fölülvizsgálja s aki körömszakadtáig vitatkozik szakácsnéjával a napi menü fölött!

— No de te elég nagy kópé vagy, majd kinyilik hamarosan a szemed, s azt hiszem, kedves férjed uradnak nem lesz más dolga, mint jóviseelni magát!

Hanem most már térjünk Másra. Ha lányok férjhezmennek, akkor rendszeren „kilakoltatják“ szívékből a barátait. A nap megjelent, tűnjetek el csillagok! Hanem azért mégis szeretném, ha egy kis zugot fentartnál számomra ott, a szívedben. Hogy erről biztosítsam magam, ravasz eszközökhöz folyamodom. Egy kis emléket adok neked, hogy aztán az emlékem megtartson emlékedben!

Mit szeretnél? . . .

Valami praktikusát? Például egy zsák

krumplit? Vagy egy zsák babot? Mindig jó ha van a háznál.

Valami félig praktikusát? Vaskályhát, szőnyeget, vagy csillárt? Valami csecsebecsét, háromlábú asztalkát, vagy mit?

Csak szólj, engedelmeskedni fogok. Ezer frank erejéig eret vághatsz a tárcámon. Oh, bárcsak a boldogságot küldhetném el neked, kedvesem, nászajándékul! A jó Isten azonban ekkora hatalommal nem áldott meg. Más különben gondolkodás nélkül adnám neked ezt az ajándékot abban a csókban, melyet majd a nagy napon kapsz tőlem.

Hanem aztán gyorsan! Ragadd fel a tollat s válaszolj öreg nagynénédnek. A te leveleid a tavasz vidám sugarai az én életem őszén. Ne feledd el azt a kis zugot számomra; nincs annak szíve, akinek csak egy számára van s akik szeretnek, azokat az Isten is szereti!

Ólél, csókol nagynénéd Mária.

U. i. Ird meg a nyoszolyólányaid színét, hogy lányom „ismétlésbe“ ne essék.

*

vonatnak a pályaudvarra való befutását nem engedné meg?

Ezt pedig az avatatlan mind nem venné észre. Még számtalan példát lehetne felhozni annak bizonyítására, hogy a végzett munka lehetőleg arányban áll a jutalommal. És aki a megélhetés ezen különös berendezését kifogásolja, az vegye figyelembe azt, hogy a természetet is hibáztathatjuk, pedig annak tökéletes berendezése minden emberi tudást felülmul.

A világ rendjének kiegészítő része az emberi munka is, így a munka értéke, a jutalom is ezen rendnek szolgálatában áll, melyet megváltoztatni embernek nem adatott meg!

Zászlószentelés.

Szegvár ünnepe.

A szegvári iparosok és kereskedők egy-leti disz-zászlójukat fényes ünnepek keretében május 31-én, pünkösd másnapján szentelték föl.

A zászlóanyai tisztet Tary Istvánné urnó, járásunk érdemes főszolgabírájának kedves felesége töltötte be; az ünnepély védnöke Tary István főszolgabíró ur volt.

Az ünnepély a következőképen folyt le:

Reggel 7 órakor a zászlóanyáért s az ünnepély védnökeért zászlóerdőkkel borított kocsikkal küldöttség jött Mindszentre.

Szegvárra érkezésekor a koszorusleánykák a zászlóanyát gyönyörű csokorral lepték meg s ezt követőleg az ünneplő közönség disz-zászló alatt templomba vonult, ahol Korpás Pál esperes-plébános a zászlót felszentelte. A zászlóanya remek művi fehér selyem szalaggal ékesítette föl a zászlót. A szalag felirata: „Emberé a munka, — Istené az áldás!“

A zászló felszentelése után az ünneplő közönség a körhelyiségbe vonult, ahol a zászlóanyát s az ünnepély védnökét Méray Lajos fogadta szép beszéddel.

Ezután a Himnusz eléneklésével kezdetét vette az ez alkalomra összehívott diszközgyűlés, melyet Tary István főszolgabíró ur, mint a járási iparhatóság feje, a következő beszéddel nyitott meg:

Mélyentisztelt hölgyeim és uraim!

A „Szegevári Iparosok és Kereskedők Olvasóköre“ csekélységemet, mint a járási iparhatóság vezetőjét, azon megtiszteltetésben részesítette, hogy midőn mai napon zászlóavatásának ünnepélyével kapcsolatos diszközgyűlést tartja, annak vezetésére fölkerini sziveskedett.

Midőn az elnöki széket elfoglalom, első szavam legyen mélységes elismerés mindazok iránt, akik az egyleti zászló beszerzésének tiszteletreméltó ideáját fölvetették, s fáradságos utánjárással azt meg is valósították.

Hála és elismerés mindazoknak, akik önkéntes anyagi áldozatokkal a nemes célnak szolgálatába szegődtek. Legbensőbb köszönet főtisztelendő Korpás Pál esperes-plébános urnak, ki szentegyházunkban a kör zászlaját föl-szentelte és az Úr nevében megáldotta.

Szívélyes köszönet mindazoknak, akik az ünneplő kört jelenlétükkel megtisztelvén, az ünnepély fényét emelni kegyesek.

Tisztelt hölgyeim és uraim!

Elkezdve a legrégebb kortól, a modern idők minden korszakán keresztül, a zászló, mint szimbolikus jelvény, mindenkor egy-egy magasabb eszme, olykor világokat mozgató hatalmas gondolatoknak egekre szárnyaló harsonája volt. Mindenkor és mindenütt képviselője a közakarattá érlelt óhajnak és általános meggyőződésnek.

Ezért a zászlóra tett eskünek hűtlen megszegését mig egyfelől a hadi cikkelyek halálos büntetéssel is sújtják, viszont társadalmi törvényeink erkölcsileg kötelezők minden fölemelt zászlóval szemben.

Amikor a magyar honvéd Böldog-asszony Anyánk képével ékesített lobogó alatt esküvel igéri, hogy az apostoli király és hazánk szentesített törvényei iránt hűséggel és hódolattal viseltetik; a kapott parancsokat és rendelkezéseket minden szolgálatban teljesíti; minden ellenség ellen, bárki légyen is az, vizen és szárazon, éjjel és nappal, csatákban, rohamokban, ütközésekben és mindennemű vállalatokban — szóval: mindenütt, mindenkor és minden alkalommal vitézül és férfiasan harcol; zászlaját soha el nem hagyja, s magát mindenkor derék honvédhez és harcshoz illő módon viseli, s ekként becsülettel él és hal meg a hazáért: — nem tehetett nagyobb esküt, értékben többet érőt, mint mikor egy erkölcsi alapokon fölépült s a hazai ipar és kereskedelem szolgálatára vállalkozó testület tagjai a saját zászlajuk alá sorakoznak.

Ezért hát az ünneplő egyesület iránt érzett szeretetünk kapcsán szögezzük be az egyesületi zászlóba azon biztos hitünket és reménységünket, hogy a körnek mindenkor tagjai a magyar ipar és kereskedelem szent ügyének következetesen és állandóan hűséggel, buzgó sáfárjai lesznek. Mint a zászlóhoz hű katonák, fogadalmat tesznek arra, hogy munkaadóik és megrendelőik részére kizárólag hazai ipari terményeket és speciális magyar munkát szolgáltatnak. Külföldi cégek árúit soha nem értékesítik. Fölhasználnak minden lehetőleg adott utat, módot és alkalmat arra, hogy a kor színvonalán álló hazai iparosoknak és kereskedőknek ők maguk mindenkor elismertessenek.

Mint legelső sorban Szegvár községnek adófizető polgárai, minden másokkal szemben és minden elfogadható körülmények között önmaguk ré-

Kedves jó Nénikém!

Nem! Krumplit ne! Most nincs szezonja. Majd októberben bátor leszek rá emlékeztetni Nénikémemet!

Jelenleg boldogtalan birtokosa vagyok 4 teakészletnek, 5 gyümölcsöstálnak, 8 pohárkészletnek, 14 tucat porcellán tányérnak, 4 pár ezüst szeletelő késnek, 3 pálmának stb. . . Mindezeket tartalékba helyezem barátnőim férjhezmenetelére.

Nénike igazán angyal, hogy így megkérdezett. Mindjárt látni, hogy ki az okos és praktikus! Én sem sokat teketóriázok. Kérném szépen tehát, talán, ha már olyan jó Mari néni, az ezüstöt.

Jaj, de sokat nem irhatok!

Annyi dolgom van! Ide is válaszolni, oda is válaszolni! juj, iszonyu! . . . Tessék nyugodt lenni! Néninek a szivemben mindig egy fotel áll rendelkezésére! . . . Ha látná! Micsoda remek bajusza van! (De nem ám a fotelnek!) Aztán a király kék kabátja van rajta, nagy kard az oldalán! Igazán „nincsen rajta semmi kivet — sej, haj, — ni való“, ahogy a nóta is mondja!

Százszor öleli s kéri, hogy imádkozzék érte, huga Erzsí.

U. i. A ny.-lányok: Szalmasárga. — Rózsaszín. Vilagoskék.

Te kis szórakozott!

Egyetlenegy szót sem irsz, arról, hogy milyen, miféle „ezüstöt“ akarsz? Valami szamovárt vagy evőkészletet? Siess, mert az idő sürget, s a nászajándék esküvő után olyan, mintha az ebéd végén tálalnák a levest. Legokosabb lesz, ha mamáddal meg a vőlegényeddel fölrándultok Párizsba. Itt majd

találkozunk s kedvedre valót választhatsz.

Pá! ölel Mari néni.

Idő: két nappal később. Szín: Párizs; ragyogó ékszerész üzlet. Személyek: a mama, a néni, Erzsí és a vőlegény. Választnak . . . A néninek egy XV. Lajos korabeli készlet tetszik. A mama egy emberi stílus mellett foglal állást. Erzsí a vőlegényével cseveg, beszélget, végül pedig követelődzik:

— Akarom! Érti? A-ka-rom, hogy maga rajzolja meg a monogramot!

— Ugyan! Nehéz ám az. Gondolja meg csak!

— Oh! Aki olyan kitünően rajzol!

— No, no . . .

És mialatt XV. Lajos győzedelmeskedik a „l'Empire“-on, Erzsí elővesz egy névjegyet s az írónnal együtt vőlegényének nyújtja.

— A kedvemért, Laci . . . mondja az-azal a mosollyal, mely minden fegyvernél erősebb, melynek még a legendás középkor marcona lovagjai sem tudtak ellenállani.

Laci aztán művészi kézzel papírra veti a vázlatot . . . A korona ide . . . így, a két ölelkező betű fölé.

— Nézd . . . nézze csak, ide meg egy kis diszítést.

— Igen, de nagyon szerényet, nem riki-tót . . . Így!

— Jól van, Laci, nagyon jól van! — meg is köszöni egy kedves mosollyal.

Aztán odaadják a rajzot az ékszerésznek, aki még mindig irigylésre méltó szóbőséggel dicséri agyba-főbe a „XV. Lajost“. Szórakozott pillantást vet a rajzra, egyszerre azonban élénk csodálkozás, sőt megütközés tükröződik le arcáról:

— De kisasszony!! . . . De uram! . . . Kérem . . .

— . . .???

A mama, a nagynéni, a vőlegény és a menyasszony csupa szem és fül.

— De kisasszony! . . . ismétli az ékszerész a névjegyet forgatva ujjai közt. Olyan arcot vág, mint aki kényes helyzetben van, de azért ennek ellenére is szemelőtt tartja vevőinek érdekét.

— Nos, mi az? — kérdé végre a fiatal lány.

— Kérem szépen, nem szokás ma már az ezüstre monogrammot vésetni.

— Nem szokás???

— Nem, semmiestre, már nem divat.

— De miért nem? — kérdi mindenki csodálkozva.

— Miért? Mert . . . kérem, gondolni kell a jövőre.

— Gondolni a jövőre . . .? Komolyan, nem értjük önt . . .

— Biz ez kellemetlen, hogy nem méltóztatnak megérteni. Kénytelen vagyok hát — engedelmiükkel — a szög fejére ütni.

A segédek miatt tompított hangon folytatja:

— Tetszik tudni, én már sokat tapasztaltam, . . . kérem . . . Szeretik egymást őszintén, nagyon . . . aztán jön egy felhőske . . . durcáskodnak . . . összeharagudnak . . .

— De Istenkém, mi köze ennek az ezüsthöz? — kiált fel a fiatal lány.

— Pardon, kisasszony, engedje meg, őszintébb legyek . . . Teszem azt, én bevésem a monogrammot . . .

— Igen! Hát aztán? . . .

— . . . aztán mi lesz, ha egy, vagy két év múlva önök el méltóztatnak . . . pardon . . . válni?

Tableau!!!

Franciából: Makó Loránd.

szére biztosítsák az ipari vállalkozásnak szabad versenyt.

Az egyesületnek összes tagjai állandóan és következetesen — különösen a közbéke megóvása érdekében — társadalmi uton mindenkor arra törek-szenek, hogy a községben létező más testvér-egyesületekkel szükséges jóbarátságot és összeköttetést megszakitás nélkül fentartják.

Kétes értékű politikai mozgalmakba, küzdelmekbe nem avatkoznak: viszont ellenben teljes erővel közreműködnek arra nézve, hogy a helyi társadalmi életnek az egyesület tagjait méltán megillető jogok részükre is minden téren biztosítsanak.

Az egyesületnek ily irányu működése mellett az óhajtott béke áldásait biztosítva látván, a körnek jövőnk munkásságához a Mindenható kegyelmét azon hó óhajttással kérem, hogy a „Szevári Iparosok és Kereskedők Olvasóköré“ éljen, gyarapodjon és virágozzék időtlen időkig!

A közgyűlést ezennel megnyitom.

Szünni nem akaró viharos éljenzés fogadta a megnyitó beszédet, amely után Ternay György emelkedett szólásra, azon indítványt terjesztvén elő, hogy a zászlóanyának és az ünnepély védnökének, kik nagybecsű megjelenésükkel az ünnepély fényét emelni szivesek voltak, továbbá mindazon hatóságoknak, egyesületeknek, olvasóköröknek, melyek az ünnepélyen magukat képviselték, jegyzőkönyvi köszönetét fejezze ki a közgyűlés.

Ugyancsak Ternay György indítványára a közgyűlés Tary István főszolgabíró urat, aki az iparosok és kereskedők érdekeit mindig szíven viseli és előmozdítja, nagy lelkesedéssel a „Szevári Iparosok és Kereskedők Olvasóköré“-nek örökös disztagiává választotta meg.

Főszolgabíró ur kijelenté, hogy örömmel fogadja el a disztagságot, mert a becsületes munka jutalmát látja abban.

Pitzer István körelnök a zászlóanyának, az ünnepély védnökének, Szevári és Mindszenti községek előjáróinak, a Mindszenti Önkéntes Tűzoltó-Egyesületnek, a Szentesi Iparosifjak Önképzőkörének, kik disz-zászlójuk alatt jelentek meg, — továbbá az összes megjelent egyesületeknek, olvasóköröknek és vendégeknek hálás köszönetét fejezte ki, mire a diszközgyűlés bezárult.

A közgyűlést a zászlószegek beverése követte.

Az ünnepély védnöke a következő jeligével verte be a zászlószeget: „A munka nemesít, nem a — kabinetiroda!“ Egy újabb szögbeveréskor ugyanő mondta: „Szomorú jelenségnek látom, hogy napjainkban azok dicsőítik leginkább a munkát, akik maguk dolgozni nem szeretnek!“

A zászlószegek beverése után számtalan pohárköszöntővel fűszerezett diszbed következett.

A zászlóanyát és az ünnepély védnökét Orosz János jegyző ur köszöntötte fel, mire Tary István főszolgabíró ur lendületes beszédben válaszolt.

Ezen ünnepély, mely a szeváriak előtt bizonyára sokáig emlékezetes marad, anyagilag is fényesen sikerültnek mondható, amennyiben a körnek 1000 koronát meghaladó adományokból 310 korona tiszta jövedelmet is hozott.

Az ünnepélyt reggelig tartó táncmulatság követte.

A közgyűlésből.

Tüzhányó hegy képét mutatta néhány pillanatig a folyó hó 3-án lefolyt községi közgyűlés. A kitörés szokatlan formában történt vala. Ugyanis a tárgysorozat 7-ik pontjánál, midőn Apró F. és társai kérelmét az előadó jegyző a napirendről levettnek kérte tekinteni, mivel a fölöttes hatóság azt közvetlenül az alispánhoz, mint illetékes fórumhoz kívánta terjeszteni. E kijelentés hallatára a képviselőtestület nagy része felzudult, követelte a beadvány tárgyalását s midőn a követelésének foganatja nem lett, fölháborodásának akként adott kifejezést, hogy a gyűléstermet elhagyta.

Nézzük: mi volt a kérelemben? Apró Ferenc és társai azt kérték a közgyűléstől, hogy hasson oda, miszerint a munkásházak céljaira megvásárolt szőlőföldjeik vételára sürgősen kifizetessék.

A kérelem némely kifejezése, mint hallottuk, elég palléroztalan és meggyanúsító volt, amiből önként következik, hogy a kérelmezők iródeákja éppen akkor úgy volt hangolva, hogy a panaszosok szája ize szerint tudott fogalmazni. Ezenkívül a kérelmezőknek nincsen igazuk, mert a drágán megvett földek ára a szerződés szerint akkor fizetendő ki, amikor az állam folyósítja a kölcsönt. Április hó 30-án pedig tudvalevőleg a kölcsön még nem volt folyósítva, sőt talán még ma sincsen. Annyi azonban bizonyos, hogy a folyósítás soká nem késhet, mivel az csupán formai akadályokba ütközött eddig, de okvetlen rövid időn belül mindenki megkapja a maga járandóságát.

A törvényhozás intenciója ugyanis a segély volt, nem pedig az akadékoskodás, vagy igaztalankodás. De mivel kérelmezőknek irhatnékjuk volt s alkalmas iródeákjuk is lehetett, hát megirták a folyamodást, bizonyára abban a reményben, hogy lesz gyönyörködni-való a kérelem merész szavaiban.

Ha tudjuk azt, mint faluszerte beszéltek, hogy a kérelem tárgyalásából kifolyólag kitörések készültek az alispán személye ellen, aki állítólag „becsapta“ az eladókat, hogy mindeddig nem fizette ki a földek árát, s hogy a munkásházak építése körül nem mindnyájunk izlése cselekedett: hát nem igen lehet fönnakadni, ha az előjáróság levette a tárgyat napirendről, elvette a tárgyalás elől s közvetlenül igyekezett azt az alispánhoz juttatni, mint aki tényleg egyedül illetékes az elintézésében s alapjában a közgyűlés sem hozhatott volna más határozatot, minthogy a kérelmet fölterjeszti illetékes helyére.

Am ezt előbb kellett volna tárgysorozatba foglalni, hanem ha már elfogadta az előjáróság a folyamodóktól és vissza nem adta, akkor rögvest fel kellett volna terjeszteni az alispánhoz, még közgyűlés előtt. Ha pedig ezt nem tette, akkor engedni kellett volna tárgyalni, illetőleg avval az előadói javaslatlal betérjeszteni a kérelmet, hogy azt a közgyűlés terjessze föl az alispánhoz.

A fölött keletkezhetett volna vita, hogy terjesszük-e, ne-e? Mert hiszen éppen az volt a cél, hogy az alispán olvassa a kérelmet, hát annál inkább lehetett volna rövid idő alatt határozatot kimondani, hogy igenis: terjesszük. Ha aztán nem a tárgyhoz szólt volna valaki, attól a szót meg lehetett volna vonni.

A vitát nem volt szükséges széles mederbe ferelni. Így, ahogy megtörtént, kellemetlenebb mindenkire. Sőt lehetett volna más okból is levenni a napirendről, amiért nem neheztelt volna meg senki.

Kár, hogy így történt. Okulni kell rajta! Mint hírlík, e sztrájkolásból kifolyólag petíció menesztetik jegyző, főszolgabíró és alispán ellen a főispánhoz.

Kiváncsiak vagyunk az eredményre. Anynyit azonban eleve is mondhatunk, hogy kár a puszkaporért, jobb ügy keresztülvitelére kellene azt tartogatni!

A közgyűlés egyébként gyors lefolyású volt. Tudomásul vétetett a törvényhatósági közgyűlés határozata, amely a községi bábák állásának betöltését és fizetésük folyósítását tudomásul vette.

A közoktatásügyi miniszter értesítette a községet, hogy a hegyeshalmi tanyai állami iskola kibővítési költségeire csak 1911. évre kaphat fedezetet, előbb nem.

A község házához ártézi víz bevezetését célzó berendezés költségvetése kiadott egy bizottságnak, javaslatlattel céljából.

A napidíjak a szabályrendelettel egyidejűleg módosítottak.

Farkas Ferenc közgyámnak egyhavi szabadságidő adatott.

Tóth Lajos kérelmének, a földadó-kataszter kiigazításának s a házzsámtáblák megrendelésének tárgyalására új közgyűlés hivatik össze.

A jegyzői föld haszonbérbeadása tudomásul vétetett.

Ujdonságok.

— Tanítói jubileum. Kecskeméty Gyula ördögösi tanító, a tiszántuli járáskörnek egyik érdemes tagja e hó 3-án ünnepelte működésének 30 éves jubileumát. Az ünnepeltnek ezen napon volt az évrő vizsgája is, melyen jelen voltak: Scossa Dezső dr. kir. tanfelügyelő, Korpás Pál esperes-plébános, Horváth urad. intéző, a mágocsi plébános, Lakatos József hitoktató, azonkívül több tanügybarát és tanító. A szép és nevezetes vizsga befejezése után, mely 7 órától majdnem déli 12 óráig tartott, a tanuló ifjuság (közülök csak 4 hiányzott) között a vizsgai ajándékok kiosztattak és tanítójukkal egyetemben egy csoportban lefényképeztettek. Az ünnepelt tanító tiszteletére egybegyűlt vendégek délben a jubiláló házigazda terített asztalánál foglaltak helyet. Az első felköszöntőt Korpás Pál esperes-plébános mondotta s igen szép és elismerő szavakban fejtette ki a jubiláns érdemeit. Utána Scossa Dezső kir. tanfelügyelő éltette a kedves háziasszonyt s nyújtotta át az elismerés pálmáját a jubiláns részére. Végül Gelsy Péter a tanítóóság nevében fejezte ki szerencsekívánatait. Az ünnepelt tanító meghatva mondott köszönetet a jókívánságokért.

— Ünnepély a pusztaszeri Árpád-emléknél. A honalapító Árpád vezér szobránál, künn, a szeri sikon, a mindszenti áll. iskolák IV—VI. osztályu leányövendékei, tanítónők vezetésével szép és kegyeletes ünnepélyt rendeznek e hó 8-án. Mint értesülünk, a fiatal kis honleányok gyalog teszik meg ezt a zarándokút, hogy ily módon is adózzanak a nagy honfoglaló emlékének. Az ünnepély műsora igen ügyesen van összeállítva. Ajánljuk a szülők és tanügybarátok figyelmébe. Tekintve a hosszú és fárasztó utat, igen kívánatos volna, ha néhány kocsi bocsátának a kis tanulóserg rendelkezésére azok, akik nélkülözhetik e napon kocsijukat és lovukat.

— Épül az ujfalu. E héten ismét 10 munkásház fölépítéséhez fogtak hozzá s így most már 57 az épülőfélben levő munkásházak száma. Megérkezett a tetőcserép is.

Az ablakok ügye ezideig nyílt kérdés. Mert a Wolf vállalkozó által küldött mintaablakok nem felelnek meg a föltételeknek. Pénteken Wolf újfönt Mindszenteen járt s a községi bíróval abban egyeztek meg, hogy a föltételeknek megfelelő ablakokat sürgősen fog minta gyanánt küldeni. Nagyon természetes, hogy csak akkor köthető meg vele a szerződés, ha ezen újabb ablakok megfelelnek az előírt kívánalmaknak. E hó 2-án községünkben időzött dr. Cicatricis alispán is, aki látván a tervtől eltérő házakat, elrendelte annak kihirdetését, hogy az állam csak oly munkásházakra ad kölcsönt, melyek állami mintára vannak építve.

— Művész-estély a Polgári Körben. Diszesen kiállított meghívók vitték hírül, hogy a Polgári Kör e hó 10-én, Urnapján dalestélyt rendez. Mint az előkészületek mutatják, az estély kiváló élvezetesnek ígérkezik, amennyiben sikerült szereplőül országos nevű erőket megnyerni. Készül is erre a nagyszabású művész-estélyre nemcsak a falu, de az egész vidék intelligenciája.

— Tűzoltók gyakorlata. A Mindszenti Önkéntes Tűzoltó-egylet ma, vasárnap délután tartja meg rendes havi gyakorlatát; melyre a működő tagok figyelmét ezuton hívja föl a parancsnokság.

— Negyven milliónál több fedélcserépet gyártanak évente a Bohn-féle téglagyárak a szab. Bohn-féle természetes vörös fedélcserépekből, melyek kiváló minőségükknél fogva közkedveltségnek és nagy keresletnek örvendenek.

NYILTTÉR.

(E rovatban közltekért nem vállal felelősséget a szerkesztő-kiadó).

Köszönetnyilvánítás.

Fogadják mindazon rokonok, jóbarátok és ismerősök, kik feledhetetlen férjem: Sággy Lázár nyug. állami tanító és szövetkezeti igazgató végzettségétélén megjelentek és részvételüknek bármi módon is kifejezést adva, mérhetetlen fájdalomukat enyhíteni törekedtek, ezuton hálás köszönetünket.

Szegvár, 1909. évi június 2-án.

Özv. SÁGGY LÁZARNÉ
és családja.

Közgazdaság.

Hetipiac.

Búza	30.50
Rozs	19.00
Tengeri	16.60
Zab	16.00

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1909.

Ujdonság!

Kiadásomban 14 féle saját felvételű mindszenti képes-levelezőlap jelent meg. Ezek közül 4 féle kézzel van kolorozva. — Gyönyörű ujdonságok! Pazar választék egyéb zsánerű képeslap-ujdonságokban is.

Horváth Antal papírárukereskedése.

A tiszántuli járás főszolgabírájától.

1562/1909. szám.

Pályázati hirdetés.

A Mindszent községben megüresedett, s évi 1000 korona törzsfizetéssel javadalmazott községi végrehajtói állásra pályázatot nyitok, s felhívom az állást elnyerni szándékozókat, hogy okmányokkal fölszerelt pályázati kérvényeiket hozzám folyó hó 22-ig bezárólag nyujtsák be.

A községi végrehajtót a képviselőtestület életfogytiglan való alkalmazásra választja.

Mindszent, 1909. június 5.

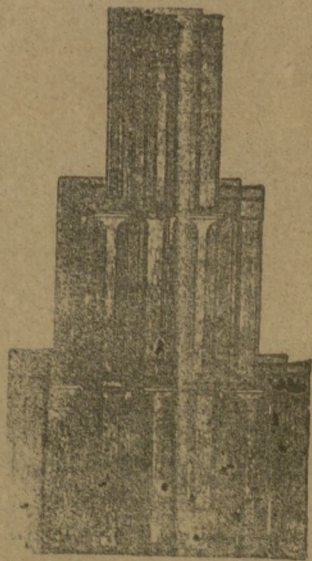
TARY ISTVÁN,
főszolgabíró.

Lucerna.

Szegváron, a Kórógyparti iskolánál 15 hold lucerna-föld haszonbérbe kiadó. Értekezhetni Antal András jegyzővel, Mindszenteen.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68,
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:
Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-éséplőgépek, lóhera-éséplők,
tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek,
szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet Jr.
kapálók, szecskavágók, répvágók, kukoricza-
morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egyetemes
aszál-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden
egyéb gazdasági gépek.

Szabadalmazott Bohn-féle természetes vörös fedélcserép.

Bohn z s o m b o l y a i cserepe

Legjobb minőségű fedélcserép
legolcsóbb árak mellett!!

TESSÉK ÁRJEGYZEKET KÉRNI.

KÉPVISELŐK KERESTETNEK!

BOHN TÉGLAGYÁR, ZSOMBOLYÁN.